

AdventInfo

A Hetednapos Adventista Egyház Magyar Uniójának információs lapja

2021. október 23.

Tekintsünk felfelé, vezessünk Menny felé!

Óvjuk az egészséget és az életet

Körlevél a Magyar Unió valamennyi gyülekezete részére a vírus helyzetre vonatkozó felhívással

„Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szertejár, keresvén, kit elnyeljen.” (1Péter 5:8)

A Szentírásban több tucat felhívás indul a „vigyázzatok” felszólítással. Miközben Isten bízalomra és teljes ráhagyatkozásra tanít, a józanságra figyelmeztet. Isten oltalma, az örök élet ígérete nem mentesít az értelmes, megfontolt élet kötelezettsége alól. Nemcsak a lelki életünk épségére kell figyelnünk, hanem a fizikai dimenzióra is: „szánjátok oda a ti testeteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tiszteleteteket” (Róm 12:1).

Az istentiszteletnek, Teremtőnk és Megváltónk imádatának az is része, hogy óvjuk a tőle kapott ajándékot: az egészséget és az életet. Ezért józanul élni és vigyázni erkölcsi kötelességünk. Amikor piros a lámpa, megállunk a kereszteződésben, a szakadékokat elkerüljük, a sebességkorlátozást betartjuk, akkor is, ha ezek nincsenek benne az Ige szavaiban, sőt akkor is, ha a hatóságok is egyetértenek az élet őrzésének alapvető feltételeivel.

Sajnos az „ordító oroszlán” nagyobb sebességre kapcsolt, és egyre inkább veszélyezteti a fizikai életünket is. Az elmúlt évben 10%-kal többen haltak meg az EU országokban, mint ami az előző öt év átlaga, de a fertőzések szövődései miatt szenvedő betegek száma is rohamosan nő. Mit tehetünk azért, hogy példát mutassunk józanságban, értelmes „vigyázásban”? Amikor a napi fertőzéses esetszámok ismét ezer fölé emelkedtek, ezek a kérdések jogosak és aktuálisak.

Az előző év hasonló időszakához képest vannak előnyök is. Akkor csak a karantén és a bezárások segítették fékezni a koronavírus terjedését. Most annyival

jobb a helyzet, hogy a lakosság 60% (tagosságunk mintegy 80%) rendelkezik antitestekkel; vagy az oltás, vagy a fertőzöttség miatt. Mindez kevés a nyájimmunitáshoz, ezért újabb és újabb mutánsok jelennek meg, fokozva a veszélyhelyzetet.

A keresztyén egyházak között egyedülállóként hitelvi szinten tanítjuk és gyakoroljuk az egészségőrzést. Felelősségünk ilyen időkben példát mutatni és megtenni, amit megtehetünk másokért is. Felhívásunk a fentiek háttérén a következő:

- Tartsuk be az általános higiénés szabályokat (kézfertőtlenítés, szellőztetés stb.).
- Akinek tünetei vannak (láz, köhögés, hasmenés, hányás stb.) – akkor is, ha negatív tesztje van koronavírusra –, csak a gyógyulás után jöjjön újra közösségbe.
- Zárt közösségi térben hordjunk maszkot. Nemcsak a koronavírus, hanem több légúti vírus is terjed cseppfertőzéssel, ezért ami megelőzhető, azt előzzük meg. Idősek és krónikus betegek számára minden fajta fertőzés súlyos szövődémmel járhat. Kérjük a helyi bizottságokat, hogy hozzák meg a megfelelő védelmi döntéseket, a helyi sajátosságokat figyelembe véve.
- Amennyiben igazoltan koronavírusos megbetegedések történnek egy gyülekezetben (olyan személynél, aki részt vett egy közösségi alkalmon, vagy a vele egy háztartásban élő, de a közösségbe nem járó hozzátartozója esetében), ilyenkor a gyülekezetek bizottsága döntsön az összejöveteli korlátozásról.

- A határainkon túlról drámai beszámolók és hírek érkeznek (ahol az átlótottság 30%). Minden figyelmeztetés tovább erősíti világszéles egyházunk prevencióval kapcsolatos állásfoglalását, ami nem változott. Talán még nem késő (egyenileg) elkerülni az eddigi legfertőzőbb variáns pusztítását. Szeretettel és aggodalommal kérünk mindenkit, aki még bizonytalan, hogy bízjon jobban a saját egyházában, mint az ismeretlen eredetű Facebook bejegyzésekben és YouTube videókban, és vegye fel az oltást. Az oltás előre felkészíti az immunrendszert, hogy megtegye azt, amit amúgy is megtesz a vírussal való találkozáskor, viszont oltás nélkül, a legtöbb esetben a vírus gyorsabb és pusztítóbb. Ugyanakkor a harmadik, emlékeztető oltással kapcsolatban több kutatás is érkezett. A leghatékonyabb vakcina esetében is idővel feleződik az antitestek száma, ezért konzultáljunk a háziorvosunkkal, és ha nincs szakmai akadály, éljünk a prevenció lehetőségével.

Időben szólunk és most is szólunk! Minden testvérünk élete és egészsége ajándék, tegyük meg az Ajándékozó tiszteletére, hogy megbecsüljük és kincsként őrizzük! Olyan időket élünk, amikor mindenkinek a szolgálatára szükség van.

Testvéri szeretettel:

*Csizmadia Róbert sk. DET elnök
Hegyes-Horváth sk. Géza TET elnök
Ósz-Farkas Ernő sk. ESZO vezető
Ócsai Tamás sk. unióelnök
Zolyomi Renáta Edit sk. unióincstárnok
Fenyvesi Péter Pál sk. uniótitkár*

Tanévnyitó és diplomaátadó ünnepség az Adventista Teológiai Főiskolán

2021. szeptember 5-én egy szép, napsütéses vasárnap délelőtt került megrendezésre az Adventista Teológiai Főiskola szokásos tanévnyitó és diplomaátadó ünnepsége. Az ünnepséget az ilyenkor megszokott módon komoly előkészületek előzték meg a Tanulmányi Hivatal részéről. Urunk áldásai mellett minden bizonnyal a gondos szervezésnek is köszönhető, hogy rendezvényünk mintegy 120 fő jelenlétében zajlott, beleértve ebbe nemcsak az oktatói kart és a végzett hallgatók hozzátartozóit, de a jelenlegi hallgatóink egy részét, valamint sok kedves érdeklődőt is.

Az ünnepség kezdetén dr. Ósz-Farkas Ernő testvérünk köszöntötte a résztvevőket, majd a közös ének és a hálaadó imádság után a Trio Acoustic zenei és dr. Tokics Imréné versszolgálata következett. Az ATF fenntartója nevében egyházunk főtitkára, Fenyvesi Péter Pál tartott ünnepi köszöntőt, dr. Szilvási András pedig egy rövid nyitó áhitatot. Az igeszolgálat fókuszában álló üzenet a hit és a tudás közötti – napjainkban sajnos – mesterségesen felállított szakadék áthidalásának szükségességét célozta, rámutatva egyszerre a megoldás lehetséges módozataira is.

Az áhitat után került sor az intézmény végzős hallgatóinak fogadalomtételére, melynek keretében az érintettek dr. Tokics Imre professzor úr vezetésével tettek

bizonyosságot arról, hogy immáron teológusokként a továbbiakban is elköteleződnek a Szentírás intenzív kutatása mellett, fáradozni fognak azon, hogy megszerzett ismereteikkel aktívan gyarapítják az egyház és a társadalom tudáskincsét, főiskolánk jó hírét pedig a jövőben is ápolják. Ezt követően került sor az oklevelek átadására. Nagy örömünkre szolgál, hogy az elmúlt tanév lezárásaként 19 hallgatónk vehette át oklevelét, méghozzá három képzési formában: Tíz hallgató alapszintű (BA) diplomát, három hallgató egyetemi szintű (MA) diplomát, hat fő pedig életmód-tanácsadó szakirányú oklevelet kapott. A végzett hallgatók nevében Scheller György (BA) és Frisala Anita (MA) fejezték ki köszönetüket az ünneplő közösség előtt. Friss diplomásaink elmondták, hogy az intézmény falai között eltöltött évek során nemcsak tárgyi ismeretekben gazdagodtak, de a lelki közösség megélése is nagyon sokat jelentett számukra. A tanév megnyitása keretében dr. Tonhaizer Tibor rektor úr első gondolatai a járvány okozta oktatási-nevelési nehézségek felemlítése mentén kerültek megfogalmazásra, de ezeket a hála és a köszönet szavai követték. Hála a Teremtő felé, aki megőrizte bennünket az elmúlt tanév pandémiás viszontagságai között, és köszönet a munkatársaknak, akik a saját szolgálatuk területén a nehézségek ellenére is mind kiválóan helyt álltak. Ezt követően került sor az új kinevezések, illetve megbízások átadására.

Dr. Szilvási András az ATF Gyakorlati Tanszékének vezetője a Szenátus júniusi döntése alapján 2021. szeptember 1-től rektorhelyettesi megbízást kapott. Az ő feladata lesz többek között a főiskola minőségbiztosítási rendszerének működtetése, valamint az akkreditációs el-

járásokra (MAB, AAA) való felkészülésünk irányítása, koordinálása.

Dr. Szabó János az ATF tanársegédje ugyanakkor e tanévtől kezdődően adjunktusi besorolásban végzi tovább oktatói szolgálatát az Egyháztörténeti Tanszéken, aki szintén örömmel vette át kinevezési okmányát.

Prof. dr. Szilvási József testvérünk a nyár folyamán töltötte be a 70. életévét, ezért ő a Felsőoktatási Törvény vonatkozó szabályozása értelmében nyugállományba vonult. Az ATF Szenátusa azonban a fenti törvény által biztosított jogkörével élve, alaposan mérlegelte Szilvási professzor

úr sok évtizedes oktatói és vezetői szolgálatát, kiváló publikációs teljesítményét, valamint számottevő hazai és nemzetközi szakmai elismertségét, és mindezek háttérén „professor emeritus” címet adományozott számára. E cím birtokában dr. Szilvási József a Rendszeres Teológiai Tanszék megbízott vezetőjeként

folytatja tovább szolgálatát. Az ünnepelt a kinevezési okirat mellett „Az Egyház építője és misszionáriusa” címmel egy szép emlékkönyvet kapott ajándékba, melyben olyan neves kollégák tanulmányai kaptak helyet, akik Szilvási tanár úr életének és munkásságának bizonyos szakaszaiban meghatározó szerepet tölthettek be. Mindhárom testvérünk laudációját a kötet szerkesztője, prof. dr. Tokics Imre tanár úr ismertette, áldást kívánva a kinevezettek további életére és szolgálatára.

A rektori beszéd végén elhangzott még, hogy az ismert külső nehézségek ellenére is minden okunk megvan az örömről, hiszen az Adventista Teológiai Főiskolát a korábbi évekhez hasonlóan most

is több új hallgató választotta annál, mint ahányan diplomát kaptak, vagyis intézményünk létszámbeli fejlődése biztosítva van. Imádkozunk kell viszont a járványhelyzet mielőbbi megszűnéséért és a jelenléti oktatás folytatásának lehetőségéért, ami minden felsőoktatási intézmény, de különösen egy hitéleti irányultságú főiskola számára a közösség napi szintű megélése szempontjából létérdek. Arról sem szabad megfeledkeznünk, hogy az új tanév során kettős akkreditációnak nézünk elébe, ami a kis munkatársi létszámból kifolyólag jelentős terheket ró ránk. Mindezek tudatában is megerősít bennünket a Róm 8:31-ben olvasható páli ígéret, ami a rektori tanévnyitó beszéd záró mondataként hangzott el: „Ha

Isten velünk, ki lehet ellenünk.” E gondolat jegyében szeretnénk most mi is megkérni testvéreinket arra, hogy imádságaik és anyagi felajánlásaik során ne feledkezzenek meg az itt folyó oktatói, kutatói és lelkipásztori szolgálat támogatásáról, ha pedig valaki késztetést érezne arra, hogy teológiai tanulmányokba kezdjen nálunk, szeretettel várjuk megkeresését, valamint jelentkezését (www.atf.hu).

Soli Deo Gloria!

Dr. Tonhaizer Tibor
rektor

„Azt hirdesd, ami egyezik az egészséges tanítással”

Interjú Szilvási Andrással az Adventista Teológiai Főiskola új rektorhelyettesével

Az Adventista Teológia Főiskola Szenátusa 2021. szeptember 1-től Dr. Szilvási András adjunktust, a Gyakorlati Teológiai Tanszék vezetőjét és a főiskola lelkészét az intézmény rektorhelyettesévé nevezte ki. Ebből az alkalomból kérdezzük testvéreinket új feladatáról és céljairól.

– **Hogyan fogadtad a kinevezést?**

– 2019 óta részt veszek a Szenátus munkájában, így jól ismerem a főiskola kihívásait, azt is, hogy szükség van a vezetői team megerősítésére. A rektor testvér már korábban kifejezte, hogy szeretne bevonnai a vezetőségbe, az intézményi munka szervezésének folyamatai pedig most jutottak el arra a szintre, hogy a Szenátus a rektor javaslatára kinevezhessen. Örömmel segítem Tonhaizer testvér munkáját, jól együtt tudunk dolgozni. Régi munkakapcsolat fűz bennünket össze, a különböző evangelizációs sorozatok megtartása és a nemzetközi adventista akkreditációra való közös felkészülés révén, valamint a 90-es évek végén főigazgatóként magam is irányítottam az Adventista Teológiai Főiskolát. Vannak olyan vezetői tapasztalataim, amelyekkel kiegészíthetem a munkáját.

– **Miben változik az eddigi feladatod?**

– Általános rektorhelyettesi megbízást kaptam, így a vezetés minden területén lehetnek feladataim. Ugyanakkor a jelenlegi munkamegosztásunk alapján elsődlegesen a főiskola minőségbiztosításáért felelek. Egy olyan rendszer megerősítéséről, továbbépítéséről van szó, amely mérhetően garantálja, hogy a kiadott diplomák mögött valós tudás és kompetencia áll. Eb-

ben a tanévben esünk át mindkét akkreditációs folyamaton (AAA és MAB), így rövidtávon ez a legfőbb feladat. A ciklus végéig (2024. július 31.) viszont új szakindítása is tervben van. Ehhez át kell szervezni a Tanulmányi Osztályt és a tanszékek működését is.

– **Az ATF célkitűzései közül melyeket tartod személyesen a hozzád legközelebb állónak?**

– Hallgatóink kisebb része jön azzal a célkitűzéssel, hogy lelkipásztori szolgálatra készül. Mint tapasztalt lelkipásztor és mentor, őket igyekszem megkülönböztetett figyelemmel kísérni és támogatni, hogy mind ők, mind az egyházszervezet illetékes egységei megalapozott döntést tudjanak hozni a tanulmányaik végén. A következő évtizedben potenciális lelkészhiánnyal néz szembe a Magyar Unió. Szeretnék eredményesen közreműködni ennek enyhítésében. Láthatóbbá kell tenni a gyülekezetekben az ATF munkáját, és tudatosan megszólítani a fiatalokat, hogy mérlegeljék Isten hívását a szolgálatra. Természetesen ehhez a gyülekezeti lelkipásztorok együttműködésére van szükség, legfőképpen pedig arra, hogy ők maguk vonzó példák legyenek a fiatalok számára a pályaválasztásban.

– **Az tanévnyitó beszédedben utaltál néhány kihívásra a teológiával összefüggésben. Mit tartasz fontosnak ezekből az *AdventInfo* olvasói számára?**

– Engem a jó teológia felfedezése mentett meg az elsodródástól. Bár egyházunkban nőttem fel, de a közvetlen felekezeti kultúra taszított. Később értettem meg, hogy

Dr. Szilvási András testvér, az ATF új rektorhelyettese

egészségtelen teológiai szemléleten alapult. Az önkényes, nem következetes igemagyarázaton alapuló teológia ma is felbukkan. Annyival rosszabb a helyzet, hogy a közösségi média révén szabadon terjedhet. Egyetlen hatékony eszköz áll rendelkezésünkre, hogy ellensúlyozni tudjuk a mérgező hatását: a jó teológia művelése. Komolyan kell vennünk Pál apostol felhívását: „Azt hirdesd, ami egyezik az egészséges tanítással” (Tit 2:1). Fiatalaink nehezen tudnak megbirkózni a hit és tudás közötti feszültséggel. A teológiának segítséget kell nyújtania ennek feloldásában. (Szilvási testvér tanévnyitó beszéde olvasható az ATF honlapján.)

– **Hogyan járulhatnának hozzá a gyülekezetek munkád sikeresebbé tételéhez?**

– Naponta imádkozzanak értem és az Adventista Teológiai Főiskoláért. Kérjék az Aratás Urát, küldjön munkásokat (Lk 10:2), hogy fel tudjuk készíteni őket a szolgálatra. Sürgős feladat áll előttünk, és időnk kevés. Isten népének felkészült csapata van szüksége az evangéliumhirdetés befejezéséhez.

ATF

„Valláspatológiai jelenségek és kihívások”

Tudományos konferencia az Adventista Teológiai Főiskolán

2021. szeptember 6-án a Gyakorlati Teológiai Tanszék szervezésében „Valláspatológiai jelenségek és kihívások” címmel tudományos konferenciát tartottunk az ATF-en. A téma iránt érdeklődő szakemberek és teológushallgatók mellett a Magyar Unió lelkipásztorai is hivatalosak voltak a rendezvényre. A konferencia előadói széles perspektívából közelítették meg a témát: orvosi-pszichiátriai, pszichológiai, antropológiai és bibliai szempontból.

A konferenciát Tonhaizer Tibor rektor testvér nyitotta meg. Bevezetőjében megköszönte, hogy a szakterület kiváló és széles körben ismert szakemberei is elvállalták az előadásokat.

A konferencia délelőtti programjában az alábbi előadásokat hallhattuk:

- ◆ Dr. Süle Ferenc orvos és pszichológus – A valláspatológia magyarországi múltja és jelene;

- ◆ Prof. Dr. Máté-Tóth András – A sebzett kollektív identitás vallási dimenziói;
- ◆ Dr. G. Tóth Anita pszichiáter adjunktus – Klinikai tapasztalatok – irodalomterápia és biblioterápia.

A konferencia Horváth Péter és Szilasi Zoltán lelkipásztorok által vezetett

pódiumdiskusszió után, a délutáni szekcióban három doktorjelölt előadásával folytatódott:

- ◆ Barcsa Krisztina valláskutató – Vallási és spirituális kompetenciák oktatása a pszichológus-képzésben;
- ◆ Árvai Tamás Kristóf teológus, lelkipásztor – Az őszötvetségi kor vallásos szélsőségeinek kulturális ismérvei mai szemmel;

- ◆ Fenyvesi Péter Pál teológus, tanársegéd – Két patológiás vallási jelenség az újszövetségi korból.

A konferencia nagyszerű rálátást biztosított arra a jelenségre, miszerint a hitélettel, ill. a vallásos élettel összefüggésben kialakuló betegségek nem új keletűek, és gyógyításuk különös körültekintést igényel. Ebben a szolgálatban a három terület – pszichiátria, pszichológia és keresztény lelkigondozás – közös együttműködésére van szükség. Sőt bizonyos esetekben kívánatos lenne, ha mindhárom területen képzett szakemberek állnának rendelkezésre.

Reméljük, hogy a konferencia utóélete további segítséget fog nyújtani egészséges gyülekezeti közösségek építéséhez és fenntartásához. Az alkalom több lelkipásztorban felkeltette az érdeklődést a téma további tanulmányozásához. Az Adventista Teológiai Főiskola tervbe vette egy tudományos kötet kiadását a valláspatológia témakörében.

*Dr. Szilvási András
rektorhelyettes*

ATF Hitéleti és közösségi nap – újra

2021. szeptember 11-én ismét Hitéleti és közösségi napot tartottunk az Adventista Teológiai Főiskolán. A rendezvény célja – melyet terveink szerint minden félév elején és végén tartunk –, hogy a különböző évfolyamokhoz és szakirányokhoz tartozó Hallgatók időről időre együtt lehessenek, és az intézmény erősítse bennük az összetartozás érzését, továbbá lelki támaszt, segítséget biztosítson hallgatói és társadalmi kapcsolataik megéléséhez. Délelőtt Kovács Árpád főiskolai adjunktus osztotta meg gondolatait Sámson istenképéről a kezdő áhítat keretében, majd az istentiszteleten Szilvási András főiskolai adjunktus, rektorhelyettes igazsgálata következett „Minden IS megosztó – és Jézus?” címmel. Az igazgatók közben a Ker-Songs Együttes ének-zeneszolgálata és csoportos beszélgetések is voltak.

A délutáni órákban tartott konzultációk elsősorban azt a célt szolgálták egyrészt, hogy a nappali és levelező hallgatók együtt tölthessenek néhány előadást, de emellett lehetőséget biztosítottunk külsős személyek számára is a személyes, valamint az online jelenlétre az intézmény, és különösen a teológia tudományának megismerése céljából.

Kormos Erik főiskolai docens „Rejtett üzenetek a Bibliában” című délutáni előadása után 15.00 órától fórumbeszélgetésre került sor a most zajló Eucharisztikus Világkongresszus kapcsán. A moderátor: Tokics Imre egyetemi tanár, a résztvevők: Tonhaizer Tibor egyetemi tanár és Szilvási József professor emeritus voltak.

A Hallgatói Önkormányzati tisztségviselő jelöltek bemutatkozása után a Ker-Songs Együttes adott koncertet és dicsőítő istentiszteletet, mely során Fenyvesi Péter

Pál tanársegéd mondott néhány igei gondolatot.

Az esemény folyamán együtt tartott istentiszteletek, éneklés, közös étkezések és egyéb játékos programok révén mély lelki-közösségi élménnyel kezdhették meg a 2021/2022-es tanévet.

ATF

Ünnepélyes oklevélátadás

2021. szeptember 18-án Debrecenben a „Ki a sótartóból!” című missziós találkozón ünnepélyes keretek között került megrendezésre a házikör-vezetők képzésén résztvevők oklevélátadása.

A házikör-vezetők képzése Magyarországon 2020 nyarán indult, amelyet dr. Szabó László, a Friedensau Adventista Egyetem Missziói Tanulmányi Intézetének vezetője (Arthur Daniells Institute of Mission Studies, ADIMIS) vezetett egy lelkes, 9 főből álló csapattal. A képzés jelentős részét László adta, aki minden alkalommal lelkesen és bátorítón osztotta meg elméleti és gyakorlati tudását a résztvevőkkel. A többnyire fiatalokból álló csapat tagjai hétről hétre vezették a képzésen résztvevő 50 főt, név szerint és köszönettel: dr. Matlák Tímea, Rác Fanni, Rác Dóri, Bodnár Levente, Ambrus Anett, Várnagy András, Zöld-Kovács Anna, Kovácsné Bokor Sarolta és Szabóné Nagy Szilvia.

„A pandémia ideje alatt szomorú felismerés ért – mondja az egyik résztvevő. – Amikor bezárult a gyülekezetek kapuja, megszűnt a közösség. Valahogy senki nem hívott fel, nem figyelt rám. Amikor becsatlakoztam egy kiscsoportba, úgy érzem, hogy újra fontos vagyok.“

A képzésen résztvevők nemcsak elméleti oktatást kaptak. Minden alkalommal lelki közösséget élhettek át, és a gyakorlat örömeit és néha bosszúságait is megtapasztalhatták. A képzésbe beépített praktikum segít elsajátítani a vezetési feladatokon túl a másira való odafigyelést, megértést és

együttérzést is. Ebben sokunknak fejlődésre van szükségünk.

A három szintű képzésben lépésről lépésre haladtunk a környezetünkben élő emberek megismerésében. Saját lelki életünk felfrissítéséhez is sok gyakorlati útmutatót és tanácsot kaptunk.

Hogy hogyan is zajlik egy házi csoport élöben vagy akár online? Hogyan válik valaki jó csoportvezetővé? Mik a megatrendek a világunkban, amelyek radikálisan átforgalmazzák hétköznapjainkat? És hogyan tudunk közösséggé formálódni? Ezekre a kérdésekre is választ kaphattunk. Mindenkiben barátságok köttetnek, és minden második héten vártuk, hogy újra láthassuk egymás Zoomon.

És ha már a Zoomot megemlítettem, egy nagy köszönet Cucin Imrének, aki alkalomról alkalomra technikai támogatást nyújtott a résztvevőknek, működtette az online platformot. Köszönettel tartozunk Hegyes-Horváth Gézának, a TET elnökének is, akinek szívügye a misszió támogatása.

46 testvérünk vehette át szeptember 18-án Debrecenben a megérdemelt oklevelet. Akik nem tudták ezt személyesen megtenni, azok a lelkészeiktől fogják kézhez kapni.

Bár a tanfolyam befejeződött, a vizsga ezután következik. Többen már alapítottak egy kiscsoportot, másoknak még hiányzik egy kis gyakorlati segítség, hogy meg tudják tenni az első lépéseket.

Az ADIMIS rendszeresen igyekszik segítséget nyújtani azoknak, akik szeretnének elindulni és egy kiscsoportot alapítani.

Aki szívesen tanulna és ott a vágy a szívében, hogy tartozzon egy kis közösséghez, jelentkezhet a tanfolyamra az ADIMIS honlapján:

www.adimis.org vagy a szilvia.szabo@thh-friedensau.de e-mail címen.

sznsz

Programajánló

Istentisztelet, amelyen mindenki jól érzi magát?

Zoom-képzés szülőknek, gyermektanítóknak, lelkészeknek és igehirdetőknak november 7-én

Szinte lehetetlennek hangzik, pedig mégis létezik! Úgy hívják, hogy intergenerációs istentisztelet, és a totyogóstól a nagymamáig mindenkit aktívan bevon és megmozgat. Ki mondta, hogy az istentisztelet csak akkor jó, ha unalmas, hosszú és nehezen érthető?

November 7-én 9.30-tól szeretettel hívunk benneteket egy Zoom-képzésre **Karen Holforddal**, a Transzeurópai Divízió Családi- és Gyermekosztálya vezetőjével, aki ennek a témának a legjobb gyakorlati szakértője, és aki könyvet is írt róla (*Együtt csodálatos - Az intergenerációs istentisztelet felfedezése*). Keresd az Advent Kiadóban!). Az előadásokat szinkronfordítással hallgathatjátok meg az otthonok kényelméből, és feltehetitek a kérdéseiteket is.

Az alábbi Zoom-linken tudtok majd csatlakozni:

- ☺ Topic: **Intergenerációs istentisztelet képzés**
- ☺ Time: **Nov 7, 2021 09:30 AM Budapest**
- ☺ Join Zoom Meeting
- ☺ <https://us06web.zoom.us/j/86416880138?pwd=REFQWJjZk1S-RnNiSU5ZRWhEeUFsdz09>
- ☺ Meeting ID: 864 1688 0138
- ☺ Passcode: 604846

Szeretettel várnak a szervezők:

Mihalec Dóra (GYSZO)
és Dr. Mihalec Gábor (CSSZO)

Beszéljünk nyíltan!

Erőszakmentes nap, november 6.

Minden év novemberében egy szombati nap az erőszak elleni tiltakozás napja. A Női Szolgálatok Osztálya világszerte fontosnak tartja, hogy legyen egy olyan nap, amikor közösen imádkozunk azért, hogy az áldozatok mielőbb fizikailag és lelkileg is meggyógyuljanak és kevesebb legyen az erőszak.

Nem gondolkodhatunk úgy, hogy egy egyházon kívüli probléma. Közösségünkben nem beszélünk nyíltan az erőszak problémájáról, mert ez szégyen és titkolni kell.

Mégis bátran szembe kell nézni a valós helyzettel. Fiataljaink nincsenek biztonság-

enditnow™

Adventists Say No to Violence

ban. Beszélni kell róla, és meg kell találni a módot, hogyan segítsük őket a visszaélések káros hatásainak kezelésében. Hogyan kerülhetik el, hogy áldozatok legyenek?

A kiemelt nap **témája**: *A fiatalkori erőszak és a pornográfia.*

Ez a téma talán kellemetlenül érint némelyeket, azonban elengedhetetlen a probléma felismerése és kezelése.

Az idei **prédikáció címe**: *„Teremtünk békét otthonunkban: A fiatalkori erőszak kezelése a gyökereknél”* témában készült.

A nap témájához tartozik egy **szemináriumi anyag** is, *„Mi a gond a*

pornográfiával: függőség bántalmazás és szenvedés” címmel.

Mindkét anyag sok információt és a Bibliából származó útmutatást is ad. A teljes anyag letölthető a Hetednap Adventista Egyház honlapján található Szolgálat és Küldetés linke kattintva, a Női Szolgálatok Osztálya letölthető anyagai között.

Legyen ez a nap az új kezdet napja azoknak, akiket valamilyen bántalmazás ért, akár fizikálisan, akár szavak által!

A Női Szolgálat Osztálya ezt a napot a Váci Gyülekezetben tartja, amelyre szeretettel vár mindenkit!

*Bodnár Jánosné
NSZO vezető*

Az internetes bibliatanulmányozás 10 éve

Egyházunknak az egyik legfontosabb összefogó ereje és fejlesztő tevékenysége a bibliatanulmányozás. A Szentlélek ma is életerővel akar feltölteni minket a Biblia egyéni és közösségi tanulmányozása által, ami a technika fejlődésével új lehetőségeket is kínál.

Már tíz éve annak, hogy a Reménység Evangelizációs Központ stúdiójában

folytatjuk a Bibliatanulmányok minden napra sorozatot, rendszeresen átvesszük a heti szombatiskolai tanulmányt. Ezt a szolgálatot eleinte csak interneten lehetett követni, 2014 márciusa óta azonban a felvételeket heti rendszerességgel közvetíti a PaxTv is. Nemcsak egyházunk tagjai, hanem felekezeti határokon át bárki elgondolkozhat az éppen tárgyalt bibliai üzenetről.

Tíz évre tekintünk vissza, Isten iránti hálával, ugyanakkor köszönettel mindazoknak, akik bármilyen formában is részesei ennek a munkának, amit a Magyar Unió tesz lehetővé. Nagyszerű együtt dolgozni a Reménység Evangelizációs Központtal (REK), amelynek Ócsainé Demeter Irén a vezetője. A stúdió munkatársai, dr. Tokics Imréné, Kiss Sándor, Tóth László, Töröcsik Ábel, Farkas György – és korábban évekig Varga Norbert – fáradhatatlanul, odaadóan végzik a

szolgálatukat, nélkülük nem jöhetne létre ez a missziós tevékenység.

Tíz év alatt folyamatosan történt az eszközök fejlesztése, a stúdió látványtervének elkészítése – ami remélhetőleg a jövőben is megújul majd. A hang- és képtechnikai eszközök fejlesztése miatt szükséges számtalan újragondolás és változtatás folyamatosan új helyzeteket teremt. Hogy csak a legutóbbit és talán az egyik legnehezebbet említsem, a karantén idején, a fertőzés elkerülése érdekében a meghívott vendégek számára a külső stúdió kialakítása, megvalósítása volt egy költséges és nehéz feladat. Mindig is fantasztikus kreativitásra, bravúros teljesítményekre van szükség ahhoz, hogy a felvételek hétről hétre eljuthassanak a nézőkhöz, a vírushelyzet körülményei között azonban ez még inkább így volt.

Fel sem tudjuk idézni, mennyi probléma adódott, váratlan, új helyzetekben

kellett azonnal átgondolni és átalakítani fontos elemeket, időpontokat egyeztetni, újratervezni, de mindez jó hangulatban, konstruktívan, sok nevetéssel történt. Akár váratlan áramszünet, meghibásodott eszköz, hiányzó alkatrész okozott fennakadást, akár új gondolatok vetődtek fel, a jellemző alapállás: Hogy tudjuk ezt megoldani? – nem pedig az, hogy: Miért NEM lehet megvalósítani. Óriási a különbség, és ez a lelkület a legjobbat hozza ki mindekből...

Kissné Balázs Erika 2018-tól végzi a jelnyelvi tolmácsolást. A kedvességével, személyiségével az első pillanattól kezdve igazi csapattag lett. Az ő szolgálata révén a halláskárosultak is együtt gondolhatják velünk végig a Biblia tanulmányát.

Megragadjuk az alkalmat, hogy köszönetet mondjunk minden kedves meghívott vendégünknek, akik felkészültségükkel, tapasztalataikkal és a rájuk jellemző bibliai látással megannyi színt és gondolatot hoztak a beszélgetésekre. Hallottunk Istennel szerzett, személyes tapasztalatokat, mély teológiai gondolatokat, emlékezetes történeteket, amelyek azt példázzák, hogyan érintette meg Isten az egyéni életet. A hit tehát nem elvont elmélet, hanem az élet valósága.

Közben mindannyiunknak az életéből eltelt tíz év, örömmel és veszteségekkel, gyerekekkel, akik megszülettek vagy felnőttek, és szeretteink közül is volt, akikről el kellett búcsúzni. Eddig szó esett a stábról, de hálásan köszönjük a nézők támogatását, a visszajelzéseket, a bátorító szavakat is! Megerősítő a tudat, hogy mennyien követik az adásokat.

Jó egy ilyen csapatban együtt szolgálni az Urat! Az Úr vezessen mindannyiunkat, várjuk Jézus közeli eljövételét!

Zarka Péter

Rendkívüli kiárusítás

A gyülekezeteket járva újra és újra szembesülök a kérdéssel: Olvasnak még könyveket az emberek? A pandémia alatt a könyveladások nagyot zuhantak, az elektronikus könyvek piaca viszont több mint kétszeresére bővült Európában. Azonban előtte érdekes folyamatoknak lehettünk tanúi: A pandémia előtti tíz évben gyakorlatilag töretlenül fejlődött a világon a hagyományos, papírra nyomtatott könyvek forgalma. Bár a példányszámok általában csökkentek (2-3000 körül volt az átlag, beleszámítva a tankönyveket is), a kiadott címek száma jelentősen nőtt, és az eladott összpéldányszám is évről évre új csúcsokat ért el. Vagyis – Antonius gyászbeszédét egyfajta fordított parafrázisként idézve – dicsérni jöttem Cézárt (a könyveket), nem temetni. A könyvek ma reneszánszukat érik.

A kiadó az idén – követve a korszellemet – már nyolc e-könyvet adott ki (és még körülbelül ugyanennyi fog megjelenni), és négy hangskönyvet jelentetett meg (ami a kiadó honlapjáról ingyen letölthető), az elektronikus könyvek piaca számunkra eddig elhanyagolható. Ennek egyik oka biztosan az, hogy még friss a dolog, nem került még be mélyen a köztudatba. A másik oka azonban az, hogy az egyház tagsága előregedő demográfiai képet mutat, a többség nem annyira digitális (még/már?). A missziót is kifejezetten a papírformátumú könyvek viszik. És egyelőre semmi nem mutat arra, hogy ez változni készülne.

Így az eredeti kérdésre a válasz: hogy igen, még olvasnak az emberek. Habár az olvasási szokások változtak az utóbbi évtizedekben, még mindig van egy viszonylag

erőtlennek mondható réteg, amelyben egy kiveszőben lévő faj tagjai, az OLVASÓK élnek.

A nagyobb kérdés számunkra, hogy az egyház missziójában a könyveknek megvan-e még a helye. Mert az utóbbi években főleg a magánvásárlók missziói beszerzései lendítették tovább a kiadó munkásságát. Akár a drága, nagy könyveinkből is nem egyszer szolgálunk ki missziói lelkületű embereket soktucatnyi megrendeléssel, kisebb evangelizációs könyveinket akár kétszázával is vitték (és nem egyszer visszajöttek újabb adagokért). Vállalkozók és idős, félretenni képes testvérek pedig milliókat investáltak kiadványokba, amelyek aztán sok száz családnál kötöttek ki így vagy úgy.

Érthető, hogy a gyülekezeti élet visszaesésével szinte minden megrövidült. Azonban a gyülekezeti misszióknak éppen a könyvezés lehetett volna időnként az a terep, amely fenntartja a korábbi kapcsolatokat. A gyülekezetek jelentős részének kiterjedt kapcsolatrendszere van olyan emberekből, akik különböző alkalmakra jártak. Egy-egy könyv időszakos ajánlékozása sokkal olcsóbb, mint a néha kellemetlenül drága és nem is feltétlenül hatékony sorozataink, és akár nagyon hatékony is lehet. Most pedig, amikor a sorozatok szinte teljesen megálltak, néha az egyetlen lehetőség lehetett volna (lehetne) arra, hogy a barátaink életének iránya tovább haladjon az Isten felé.

Ennek és a misszió általános céljainak elérésére a kiadó most rendkívüli ajánlatot kínál. Több mint száz könyvet áraztunk le, belátva, hogy értelmetlen a könyveknek a raktárainkban sínylődni, ahelyett hogy hírnökök lennének Isten üzenetében. A könyveknél minden esetben „egészen a padlóig lementünk”, ahogy magunk között megfogalmaztuk a folyamatot. Célunk, hogy a könyvek eljussanak azokhoz, akiket Isten megtérésre hív. Mennyiségi kedvezményként akár 90%-os kedvezménnyel is vásárolhattok most a kiadványokból. A listát megtalálhatjátok az adventkiado.hu oldalon.

Áldás legyen a könyvmisszió!

Dr. Gyetvai Gellért
kiadóvezető

A VÉGIDŐK EVANGÉLIUMA (sorozat)

Amit a világnak mindenképpen hallani kell!
adventkiado.hu

A VÉGIDŐK EVANGÉLIUMA – 1.

Háló Sándor

Mit mondott Jézus az Igeben a második adventről

450 Ft (54 oldal)

A VÉGIDŐK EVANGÉLIUMA – 2.

Dr. Gyetvai Gellért

Tényleg vége lesz egyszer a világnak?

450 Ft (64 oldal)

10 db-tól csak 390 Ft/db áron!
100 db-tól csak 290 Ft/darab áron!

Újdonság!

A hetednap
adventisták
hitelvei 28
A alapvető
bibliai
magyarázatok

JÉZUS
a minden
barátom!

ÜZENET AZ
IFJUSÁGNAK

Mark Finley
REMÉNY A
NEHÉZ IDŐKBEN

A hangskönyvek
ingyen
letölthetők!

adventkiado.hu

Hangskönyvek a kiadó kínálatában!

NAPTÁR 2022 BIBLIAI TÁJAK

REGGELI DICSERETEKEL ÉS NAPLEMENTE IDŐPONTOKKAL

Csak 890 Ft!
Igékkal, ünnepekkel, névnapokkal, spirálos!

Adventi Könyv	1171 Budapest, Borka u. 55. www.adventkiado.hu
Martini	16
Agota	17
Agota	23
Agota	24
Agota	25

Adventi Könyv	1171 Budapest, Borka u. 55. www.adventkiado.hu
Martini	16
Agota	17
Agota	23
Agota	24
Agota	25

Ismét a Veszprém megyei Bakonybél

Nem is tudom, hol kezdjem; idén kicsit üresnek éreztem mindent, amikor a nyár derekán beléptem a Bakony Hotel kapuján, mert tudtam, hogy nincs Szigeti Jenő bácsi. A szállás körüli első sétámon egymás után törtek fel a tavalyi emlékeim. Örök emlékek!

A tábornyitó kezdetén két kisfilm lejátszásával és utolsó három versének felolvasásával emlékeztünk meg Jenő bácsiról, hiszen az elmúlt 15 tábornak ő volt a lelki vezetője. Ezt követően figyelmesen hallgattam a bemutatkozásokat, amikor rám került a sor, elmondtam, hogy a múlt évben megtapasztaltam a közösség áldásait, és meg voltam győződve arról, hogy ez idén sem lesz másképp. Igaz is volt. Újra maximálisra gyarapodott lelki egészségem.

Minden reggel újult erővel indultunk közös áhítatra, ahol imaközösséget is tartottunk. Ezt követően Széplaki Hunor irányításával reggeli tornán vettünk részt, majd reggelivel folytattuk a napot. A reggeli a hotel éttermében egészséges, tápláló és elegendő volt mindannyiunk számára. De ez még nem a java, hiszen nem csak kenyérről él az ember! Napi útravalókat kaptunk és esti lélekápolást előadónktól, Végh Józseftől Jézus életéről és a bibliai próféciákról.

Napközben kirándultunk és túráztunk. Bejártunk ungot-berket. Voltunk Zircen, Eplényben, a bakonyi Gyilkos-tónál és szebbnél szebb helyeken. Láthattuk ismét, milyen csodálatos az Úr munkája. Szabadidőnkben lehetőségünk volt szaunázni, csocsózni, olvasgatni és sétálni a faluban,

vagy akár készülni a csütörtöki pingpongbajnokságra.

A hét folyamán vendéglőadóink is érkeztek. Szerdán az evangéliumról és az életmódról tartott előadást Kókényes Zsuzsa a DET nyugalmazott lelkésze. Csütörtökön könyv-

bemutatókkal egybekötött előadást tartott a Szentírás és az életmód témájában prof. dr. Tokics Imre egyetemi tanár.

Szombat reggel kibővültünk a Veszprémi Gyülekezet egy részével. Csoportos beszélgetést tartottunk a nyugtalanság gyökeréről, ezután istentiszteletet következtett. Fantasztikus nap volt!

Szomorúak voltunk, amikor feleszméltünk, hogy eljött a táborzárás ideje. A búcsúesten megosztottuk egymással a héten szerzett tapasztalatainkat és élményeinket. Köszönetet mondtunk Hoffer Zoltán táborvezetőnek és Végh Józsefnek, a tábor lelki vezetőjének. Együtt töltöttünk egy hetet. Együtt, egy közösséget alkotva kedves barátokat, felejthetetlen pillanatokot és új, örök emlékeket gyűjtöttünk. Bátorkodom a tábor összes résztvevője nevében mondani, egy családdá forrtunk. Nem is lehetett volna ennél szebb hét – gondoltam emberi ésszel –, de az Isten megmutatta, mégis lehet. Három lélek döntött Isten szolgálata és a keresztség mellett. Emberi szavakkal kifejezve, talán ez volt a hab a tortán.

Jövőre is visszamegyünk! Ceruzával írva már ott van az én nevem is a listán. Ha te is kedvet kapsz, akkor már most jelentkezz, nehogy lemaradj; mert ez a tábor hamar megtelik! Hálásak vagyunk Istennek kimondhatatlan kegyelméért és szeretetéért!

Cucin Imre

Élménybeszámoló

A rédei cserkész táborát mindannyian hatalmas lelkesedéssel vártuk, és szerintem senkinek sem kellett csalódnia. A tábor családias volt, létszáma alig érte el a 40 főt. Bár az időjárás-előrejelzés szinte minden napra vihart mondott, csodálatos módon a tábor ideje alatt csak egy nagyobb felhőszakadás volt, és ez sem zavarta meg a programot.

Az előtáborozók már négy nappal korábban, csütörtöktől ott voltak, hogy előkészítsék a terepet. A cserkészkedők hétfőn egy láthatatlan színházon keresztül jutottak be a táborba. Bekötött szemmel, egy kötélen haladtak előre, miközben Pál apostol életének korai szakaszait elevenítették fel nekik. (Ugyanis a tábor kerettörténete Pál apostol életútjáról szól.) Érkezés és ebéd után az őrök elfoglalták a körleteiket, és elkezdtek berendezkedni, lezajlott az első zászlófelvonás is.

A keddi napon folytatódott az építkezés: az asztalok, padok, mosogatók felállítására és az őrsi szolgálatok végzése egy csupán egész napos munka volt. A sok munka eredményeként minden őr rendszer-

szelül és padon ülve vacsorázhatott. A nap végén egy újabb izgalmas táborútnak lehettünk részesei, ahol egy időutazáson vettünk részt. Láttunk indián törzsfőnököt, spártai katonát, középkori orvost és sok más múlt- és alternatív jövőbeli alakot. A spártai jelenet ihlette a Vándorsólyom őr csatakiáltását is...!

Szerda délelőtt rövidebb játékokat játszottunk, ki lehetett próbálni az íjászkodást is, és készülődünk, ugyanis délután érkeztek meg a kiscserkészek. A táborba ők is bevezetőösvényen jöttek, de ők ezen az ösvényen egy játékos próbán vettek részt, amin bebizonyíthaták, alkalmasak arra,

hogyan hivatalosan is kiscserkészekké válnak. A sikeres próbák után ígéretet tettek a kiscserkésztörvények betartására, és meg-

kapták a kék nyakkendőjüket. A szerda esti tábortűz is rendkívül szórakoztatóra sikerült: egy olasz lány, Lorita volt a főszereplője, akinek a kezéért sorban álltak a kérék, de ő mindnyájukat kikoszarozta (apja legnagyobb bánatára).

Csütörtök délelőtt kézműveskedtünk az űrsi körletekben. Lehetett készíteni kókuszcigolyót, karkötőt, és sógyurmázásra is adódott lehetőség. A gyurmából Artemisz-templomokat is készítettünk, mert aznap az efézusi ötvösmesterek zavargásáról beszélgettünk az áhítat során. Délután egy V.I.P. nevű játékot játszottunk, Pál apostol által meglátogatott városokkal és bibliai személyekkel. Az esti tábortűz után a tábor tizenharmadik évüket betöltött tagjaival elmentünk egy tisztásra, ahol különböző néptáncokat tanulhattunk. Volt zsidó, lengyel, belga, sőt még egy csángó eredetű tánc is. A legtöbb tánc egyszerű, könnyen megtanulható, mégis szép és élvezetes volt.

Péntek délelőtt űrsileg főztünk ebédet, a délutáni program pedig egy kétmenetes számháború volt. Számháborúzás után elkezdtünk a szombatra készülödni. A péntek esti tábortűz is a nyugalomnapra hangoló volt rövidebb történettel és egy közös énekléssel kiegészítve.

Szombat délelőtt arról beszélgettünk, hogy Pál milyen képeket használ a leveleiben az egyház bemutatására. Délután egy kisebb kirándulást tettünk a környéken a 24 fenyő tanösvényt végigjárva. A füledt

idő ellenére is nagyon kellemes séta volt.

Az esti tábortűznél megismerkedtünk két lánnyal: Ilppel és Lizával. Ilp a „fordított világból” keveredett hozzánk, és Liza mindenáron segíteni akart neki hazajutni, ami végül sikerült is, de Liza ott ragadt Ilppel. Ezért éjszaka egy meseerdő keretében mindannyian Liza után mentünk a „fordított világba”, és segítettünk neki visszajutni a saját világunkba...!

Vasárnap viccnapot tartottunk, ezért az összes programot fordított sorrendben tartottunk meg: A napot egy tábortűzzel indítottuk, majd ezután következett a zászlólevonás és a vacsora. Vacsora után délutáni program következett, kisebb játékokkal, majd ebéd, űrsi idő és áhítat. Ezután elbúcsúztunk a kiscserkészektől, és délelőtti program gyanánt elmentünk métázni a közeli focipályára. Métázás után reggeliztünk és lezártuk a napot egy reggeli tornával és zászlófelvonással! Akinek ezután még volt kedve, a tábortűz helyszínén táncolhatott egy keveset, aki pedig fáradt volt, az elmelehetett aludni.

A hétfői nap mozgalmasan telt, ugyan is a bontás nagy része ekkorra maradt, de mindennel sikerült időben végezni. A tábor

lezárásképpen még volt egy utolsó zászlólevonás. Ezek után a zászlórukat kidöntöttük, és könnyes búcsút vettünk egymástól, hiszen annyi összekovácsló élményben lehetett együtt részünk, és el sem hittük, hogy ilyen hamar véget ért a tábor...

Hálás vagyok Istennek, amiért ennyire jól sikerült a tábor, és hogy a rossz előrejelzések ellenére is szinte végig jó időnk lehetett!

*Muggeridge Lilla
431. sz. Huenergardt János Frigyes
Cserkészcsapat*

A szombat és a lecsófőzés esete

Im már második alkalommal, hogy a lovasberényi testvéreinket nem az imaházban, hanem a falu központjában levő téren, a „Lecsófőző és mesetúra” elnevezésű rendezvényen lehetett megtalálni. Az

első alkalom jó tapasztalataitól felbátorodva, örömmel fogadtuk el a meghívást, hogy jelen legyünk az eseményen.

Szombat reggel, egy rövid áhítat után, sok szorgos kéz segítségével állítottuk össze a sátrakat, és a helyére parkolt a mozgó egészségközpont is, melyben különféle egészségügyi mérésekkel és tanácsadással vártuk vendégeinket. Akik az egészséges táplálkozás iránt érdeklődtek, sátrainknál megtalálták a különféle édes desszertektől kezdve, a növényi krémeken, fasírtokon át a gluténmentes ételeket és különlegességeket. De a gyermekekről sem feledkeztünk meg, nekik arcfestéssel és kézműves foglalkozással készültünk.

Jó volt látni a csillogó szemeket, és a mosolygó arcokat. Örülünk,

hogy beszélgethettünk olyan emberekkel, akikkel a gyülekezetben még nem találkoztunk, és hálásak vagyunk a visszatérő látogatókért is. Az önkormányzat részéről is csupa pozitív visszajelzést kaptunk, köztük azt, hogy jelenlétünkkel színvonalasabbá tesszük az eseményeket.

Sikerült közvetlen kapcsolatot kialakítanunk a helyi rendezvényszervezővel, így az ő segítségével a mostani pozitív élményeket reményeink szerint hamarosan tovább gazdagíthatjuk egy újabb eseményen, ahol gyülekezetünk újra találkozhat a falu lakóival.

N. N.

Egyházzenei hangverseny

2021. szeptember 25-én a Terézvárosi Gyülekezetben szolgált a Soli Deo Gloria Egyházzenei tábor énekkara és kamaraegyüttese, valamint fúvóegyüttese.

A tábor tagjai közül többen már a szombat délelőttöt is gyülekezetünkben töltötték, így lehetőség nyílt arra, hogy a Terézvárosi kórossal együtt dicsőítsék Istent szolgálatukkal. A délelőtti kórosszolgálatokat Pörneki Attila, egyházunk Zenei Osztályának vezetője nyitotta meg igei gondolataival, és néhány szóban mesélt a tábor múltjáról és jelenéről. Az összevont kórus szolgálatait Viktor Zsuzsa, Tajti Enikő, Pörneki Attila és Kormos Gábor vezényelte.

Mindezt megelőzte egy egyedi és különleges kórus szolgálata: a magyarországi Kínai Misszió énekkarának énekét hallhattuk felcsendülni, akik már több ízben örvendeztették meg szolgálatukkal a gyülekezetünk közösségét.

Pörneki Attila a 96. zsoltár szavait idézte – „Énekeljétek új éneket az Úrnak...” (Zsolt 96:1–5) – a délelőtti zenei áhítat előtt, és elmondta, hogy e zsoltár szavai jegyében zajlott az idei tábor.

A kórosszolgálatokat követően gyülekezetünk lelkésze, dr. Szabó János igehirdetésében a tékozló fiú példázata került újabb és mélyebb megvilágításba.

Délután 5 órakor kezdődött az Egyházzenei hangverseny. A kórusműveket és a zenekart Juhász Zsuzsa, Lázárné Nagy Andrea, Pörneki Attila és Sitkeiné Magyar Tünde vezényelte. A felhangzó művek között, Márk evangéliuma 8. fejezetéből választott egy részt Fenyvesi Péter Pál uniótitkár, és megosztotta velünk gondolatait az említett igei szakasról.

Tartalmas és felüdítő szombatnapot zárhattunk. Jó volt együtt lenni az ország különböző pontjairól érkező testvéreinkkel.

Köszönettel tartozunk ezért a szép napért Istenünknek, valamint a szervezőknek, szolgáltevőknek és a helyi gyülekezetben szolgáló testvéreinknek egyaránt.

A teljes hangverseny meghallgatható a Terézvárosi Gyülekezet YouTube-csatornáján (<https://youtu.be/Ti44CrJHo10>).

V. Zs.

Ajándék Istentől

Gyülekezetünk gyerekserege egy újabb ajándékkal gazdagodhatott, Döbrei Sámuel megszületésével. Néhány héttel ezelőtt, Bodnár János lelkésztestvér vezetésével kért áldást a Terézvárosi Gyülekezet Judit és Gábor gyermekére, a kis Sámuelre. Az igei gondolatokban felelevenítésre kerültek Sámuel próféta születésének körülményei, kiemelve édesanyja, Anna különleges fogadalmát, hitét és lemondását kis gyermekéről annak érdekében, hogy megtartsa Istennek tett ígéretét.

A fuvolaszolgálaton túl a rokonság közül ketten is mély gondolatokat ébresztő verssel készültek erre az alkalomra és a gyülekezet kórosszolgálati is az áldáskérésről és háláról csendültek fel. Végül Bodnár testvér az imáját zárva

felemelt kézzel mondta el az ároni áldás jól ismert sorait a családnak.

Az ünnepélyes pillanatokat, lelkésztestvérünk igehirdetése zárta, mely mintegy folytatása volt a gyermekbemutatáson elkezdett gondolatoknak Sámuel próféta életéről.

Mint gyülekezet egésze, hálásak vagyunk az újabb kis csöppségért, akit szülei az Úr és a gyülekezet elé hoztak, és kívánjuk életükre vonatkozóan megvalósulni mindazt a sok szépet és jót, ami ezen a délelőttön elhangzott.

V. Zs.

Közhírré tétetik...

A nyár folyamán sikerült elindítani Lovasberényben is az élő közvetítést, eleinte csak testüzem szerűen, mostanra pedig élesben. Erre a célra jött létre a „Lovasberényi adventisták” névre hallgató YouTube-csatorna, melyen minden szombat délelőtt várjuk nemcsak személyesen, hanem online is vendégeinket. Vannak rendhagyó alkalmak, mikor nemcsak délelőtt, de délután is közvetítünk. Az ilyen alkalmakról, illetve minden egyéb információt a gyülekezet Facebook-oldalán oszttunk meg, mely szintén a „Lovasberényi adventisták” néven található meg.

Egyelőre még eléggé gyerekcipőben járunk, van még hova fejlődünk, de Isten segítségével tanulunk a hibáinkból és alkalomról alkalomra mindig jobb minőségben tudjuk közvetíteni Isten üzenetét mindazoknak, akik személyesen nem lehetnek jelen a gyülekezetben.

N. N.

Jótekonysági egyházzenei hangverseny

„Vivaldi: Négy évszak – Ősz” címmel tartott jótekonysági, egyházzenei hangversenyt a Hetednapos Adventista Egyház Terézvárosi Gyülekezete abból a célból,

hogyan a koncert során összegyűlt a dományokkal segítse a kerületi Terézvárosi Család- és Gyermekejölési Központ szolgálatát.

Az összegyűlt adományokat Hegedűs Éva fejlesztőpedagógus

Hegedűs Éva (fenti képen) bemutatja a Terézvárosi Család- és Gyermekejölési Központot, a koncert végén pedig átveszi (lent) az összegyűlt adományt

asszony vette át, aki egyben bemutatta az intézményükben folyó áldozatos munkát, amely a gyermekek nevelésének fontosságát tartja elsődleges feladatának.

A zenekar előadásában felcsendült művek között szerepelt Vivaldi: Négy évszak – Ősz tétele. Áchim Kovács Anikó hegedűművész magas szintű előadása olyan élményt nyújtott, hogy annak elismerése vastapsra ösztönözte a jelenlevő hallgatóságot.

Ez a zenei darab különösen alkalmas – a végtelen és a véges találkozásának metszéspontjában – végiggondolni a teremtést és az évszakokat, amelyek a Szentírásban megtalálhatók. Vivaldi, a mélyen vallásos zeneszerző a 21. század emberére is óriási hatással van a zenéje nyomán.

Tóka Szabolcs orgonaművész különleges tehetségével játszotta el J. S. Bach: G-moll fantázia és fuga darabját.

A program során elhangzottak még szólóénekek. Mészáros Angéla előadásában hallhattuk J. S. Bach: Magnificat: Quia Respexit c. zenei darabot, és Chelcin Dorin gyönyörűen énekelt az „Újra hull a fák levele” kezdetű éneket. A zenei tételek között költemények hangzottak el,

Áchim-Kovács Anikó Vivaldi: Négy évszak, Ősz tételét játssza a zenekar kíséretével

bemutatva, hogy milyen különleges az Isten által teremtett világunk.

A zenekari műveket ismert és kimagasló művészek adták elő, köztük Novák Zita hegedűművész, továbbá Farkas Dávid, Karsai Ildikó és Kaposvári Tamás.

A program összeállítását és megszervezését Tajti Enikő karnagy, a gyülekezet zenei vezetője végezte.

Bodnár János, a gyülekezet támogató-lelkésze, az igei gondolatok során hangsúlyozta: „Jézussal találkozni mindig öröm, különösen a zenehallgatás során.”

A Terézvárosi Gyülekezetben immár évtizedek óta hagyománya van a Művészeti Esteknek, mivel a közösség ars poétikája szerint a művészet az Istenhez vezető út egyike.

Tokics Mária

Szigeti Jenőre emlékeztünk

Budapesten, a Józsefvárosi Gyülekezetben augusztus 28-án szombaton emlékeztünk Szigeti Jenő halálának első évfordulóján a család, a tanítványok, a testvérek, barátok és akik ismerték és szerették Jenő bácsit. Már délelőtt megtelt a gyülekezet, ahol Balázs

László a gyülekezet presbitere szolgálatát hallgathattuk meg, aki személyesen utójára találkozott a kórházban Szigeti Jenővel, és azzal az utolsó vázlattal emlékezett meg róla, amit a kórházban a betegágyánál kapott meg néhány nappal a halála előtt.

Elhangzott még hat vers, amelyek jellemezték Szigeti Jenő életét, látását és az emberek felé tanúsított szeretetét.

A déli szünetben a helyi gyülekezet szeretvendégséggel várta a távolból érkezőket, így a szendvicsek mellett beszélgethettünk, felidézhetünk egy-egy tapasztalatot a régműltből.

A délutáni órában az alkalomra megjelent emlékkönyv bemutatójával folytatott együttlétünket. „Keresem az Istent” címmel mutathattuk be az előző nap megjelent értékes könyvet, ami a család kérésére került most kiadásra.

A több mint 100 jelenlevő a beszámolókon keresztül egy-egy tapasztalattal emlékezett vissza Szigeti Jenőre, a Hídemberre.

Prof. dr. Tokics Imre lelkész a tanítvány, legközelebbi barát és munkatárs; Hoffer Zoltán, aki 30 évig munkatársa lehetett Jenő bácsinak; és Balázs László a közel öt éves ismeretségről mondott néhány tapasztalatot. A család nevében dr. Szigeti István köszönte meg a résztvevő testvéreknek, vendégeknek, hogy eljöttek, és elmondta, hogy egy év után is velünk él a kiadványokban és a felvételekben a testvér, Szigeti Jenő szellemisége, tanításai, ami az utódok számára is fontos.

A szolgálatokban közreműködött Tokics Mária költeménnyel és a kórus egy csodás énekkel csakúgy, mint Kormos Tivadar, aki szólóénekekkel tette feledhetlenné a megemlékezést. Végül a résztvevők beszélgethettek egymással és több mint 200 db könyvvel gazdagodva térhettek otthonaikba. A megjelent emlékkönyv – Keresem az Istent – kapható az Advent Kiadóban.

Köszönet azoknak, akik a budapesti gyülekezeteken kívül eljöttek Sopronból,

Szombathelyről, Veszprémből, Pilisszántóról, Szolnokról, Kiskőrösről és Kecskemétre.

Köszönjük a helyiek vendégszeretét, hogy együtt emlékezhettünk Isten Hídemberére, Szigeti Jenőre.

Hoffer Zoltán

a Női Szolgálatok Osztályának interjúsorozata

VIRÁGZÓ NŐK ISTEN KERTJÉBEN

Úgy van jól, ahogy Isten vezet

Gyürüsné Horváth Anna (Panni) testvérnő hosszú éveken át végezte kreatív tevékenységét Egyházunk Női Szolgálatok Osztályának munkájában, mint alapító tag. Sokoldalú egyénisége maradandó értéket teremt közöttünk, úgy is mint lelkész nő és mint lelkész feleség. Kedvessége, szerető szíve és nyitottsága az emberek iránt mindig segíti őt a kapcsolatteremtésben. Hite és reményisége mások számára is példaértékű.

– Tudom, a saját életemet csak a magaméhoz tudom mérni, többet értem el, vagy kevesebbet, mint a másik. Te mit nyertél azzal, hogy lelkész férjed van és te magad is lelkész nő vagy? Milyen eredményéért vagy a leghálásabb Istennek?

– Szombathelyen volt egy 16–18 főből álló csoport. Ez a csoport lett a magja a később elinduló Bibliái Szabadegyetemnek, ahová több százan eljöttek. Közülük még mindig tartok kapcsolatot öt személlyel. Ez hálaival tölti el a szívemet.

– Ki által kerültél kapcsolatba a Hetednap Adventista Egyházzal és mikor keresztelkedtél meg?

– Szüleim és nagyszüleim is mindkét ágon adventisták voltak. Az apai nagypapámmal és a nagybátyámmal együtt keresztelkedtem meg 1965-ben, tizenöt évesen. Édesapám hiteles keresztény életvitelle a legnagyobb hatást jelentette számomra. Édesanyám és édesapám is könyvevangélisták voltak, akik egy könyvevangélista gyűlésen ismerkedtek meg. Anyukám a legeredményesebbek közé tartozott, annak ellenére, hogy az országunkban tanult meg magyarul. A régi „Idők Jelei” folyóiratban gyakran szerepelt a neve az első három személy között. Úgy gondolom, tőlük örökölttem a missziós lelkületemet.

– Mikor ismerkedtél meg a férjeddal és milyen szép emléked van abból az időből?

– Egy zsúfolt vonaton ismerkedtünk meg 1979-ben. A háromórás utunk alatt leginkább a vallásomról, a hitemről beszélgettünk. István katolikus volt. Tartottuk a kapcsolatot, és ő egy

év múlva megkeresztelkedett, ezt követően összeházasodtunk.

Két dolgot szeretnék kiemelni a kapcsolatunk elejéről. Az egyik, hogy nem vásárolt számomra jegygyűrűt, hanem annak az árán 38 db Bibliát vettünk, ez lett a jegyajándékunk, ami abban az időben – 1980-ban – kuriózumnak számított, mivel akkor csak ritkán lehetett hozzájutni a Szentíráshoz. Ezeket a Bibliákat a nem adventista rokonainknak, valamint az egyetemi osztálytársainak ajándékoztuk, mondván, hogy ez a mi jegyajándékunk. Azt az örömet, amit akkor éltünk át, azt hiszem, csupán gyermekeink születése múlta felül.

A másik örömünket és emlékünket az jelentette, amikor Istvánt egyházunk meghívta lelkésznek a szolgálatba. Ekkor gépészmérnökként dolgozott, nagyon jó fizetéssel, és lelkészként pontosan az egyharmadát kapta annak, amit előtte keresett, mégis a teljes életét Isten szolgálatára szentelte.

– Összetartó család vagytok. A fiadról és a lányodról, a családotról, a lelkészunoka menyedről, kérlek, ossz meg néhány gondolatot!

– Igen, van két harminchat éves gyermekünk. Anikó Dunaújvárosban él, szociális gondozó és ápoló egy fogyatékkal élők otthonában. Szereti a drága Jézust, szépen fuvalázik, és mély empátiás képessége van. Szívesen meghallgat másokat és együtt érző, ahol tud, segít másokon.

Fiunk, Máté, szintén nagyon szereti Jézust, a családját, a tündéri feleségét és két szép fiát. Benedek három és fél éves, Dávid pedig hat hónapos. Gyömrőn élnek és a helyi gyülekezetbe járnak, ahol szolgálnak. A fiam és a menyem különlegesen sokoldalú személyek, Szandra figyelmes, gondos, türelmes édesanya, Máté pedig igazi édesapa-fia kapcsolatot ápol mindkét gyermekével. Igyekszik mindent megtenni a családjáért.

– Tudom, sokat költöztetek a szolgálatotok során. Hány helyen szolgáltatok?

– Igen, hét különböző körzetben szolgáltunk és több mint tízszer költöztünk.

Gyürüsné Horváth Anna, a kreatív lelkész nő

– A pihenés és az egyedüllet Istennel, a közösséggel, békével tölti el az embert. Hogyan nyertél áldást a szombati napokon?

– Örültem, amikor a szemekből azt láttam szombaton, értik, amit mondok a prédikációban. Annak ellenére, hogy számomra a szombatok megerhelőek voltak. Némelyik gyülekezetben már 8 óra 30 perckor elkezdődött az imaóra és a szombatzás után indultam haza. Többször tartottunk délidőben bizottsági ülést és lelki beszélgetés is. Viszont az elmúlt időszakban, a pandémia számomra rengeteget különlegességet hozott. Ugyanis, szinte minden szombat délután elmentünk Istvánnal a közeli erdőbe és a tópartra sétálni, felfedeztük a közelben levő csodaszép helyeket, ahol szinte csak a madár jár. Tartalmas beszélgetéseink alkalmával csodáltuk a táj szépségét. Együtt voltunk és „egyedül Istennel”. Mivel most már mehetünk újra a gyülekezetbe, minden szombaton lehetőségünk van a szolgálatra.

– Valószínűleg sokaknak segítettél a hit útjára lépni, és a lelki életben járni. Van-e olyan történeted, amit őrzöl magadban, és szívesen mesgostanád?

– Ó, igen. 1975 és 1980 között nem a Budapest, Székely Bertalan utcai gyülekezetbe jártam. Később, amikor fiatal házaspár voltunk, a férjem rábeszélte arra, menjünk el ismét ebbe a gyülekezetbe. Leültünk a bal oldali hátsó részébe. Akkor még a ruhafogasokat ott helyezték el. Ahogy leültünk, még nem kezdődött az istentisztelet, egy párbeszédre lettem figyelmes. Két testvérnő beszélgetett.

– Te, az ott nem a Horváth Panni? – kérdezte a mellette ülőtől.

– Én nem tudom, nem ismerem – válaszolta.

– De, szerintem az a Horváth Panni – mondta.

– Nem ismerem, sajnálom – felelte.

– Pedig én azt gondolom... – kezdte, és ekkor én hirtelen megfordultam, és azt láttam, hogy egyikük nekem integetett.

– De jó, hogy látlak! – mondta.

Azonban én nem ismertem meg őt. A szünetben beszélgettünk, s elmondta, hogy közös munkahelyen dolgoztunk, de mindegyikünk más-más laboratóriumi szobában. Én minden reggel átmentem az ő laboratóriumukba, s az egyik ott dolgozó adventista lánnyal közösen fogyasztottuk el a reggelinket 8 óra és fél 9 között. S ez idő alatt megbeszéltük a szombatiszkolai tanulmány naplóját és még a reggeli dicsőítést is átbeszéltük, majd imádkoztunk. Azután én visszamentem a saját munkahelyi területemre. Ő pedig ezt évenként át figyelte, és a nyitott ajtón keresztül hallgatta beszélgetésünket a Bibliáról. Ekkor mondta el nekem: „Tudod, a ti Istenbe vetett hitek és életetek nagy hatással volt az életemre, ezért úgy döntöttem, hogy eljövök a gyülekezetbe és már meg is keresztelkedtem.”

– Az ember úgy talál magára, ha egy tágabb képet lát meg a világból. Volt-e alkalom külföldre utazni a lelkész férjeddél?

– Igen, a legemlékezetesebb utunk során, amikor Ausztráliába mehettünk, csodás élményben volt részünk. Az egyik ott élő, magyar testvér hívott meg minket, így öt hetet tölthettünk ezen a szép földrészen. Akkor mindketten úgy éreztük, ez az a nyugalom, a béke, amire szükségünk van. Jártunk még együtt Európa különböző országaiban, Ausztriában, Németországban, Hollandiában, Szlovákiában, Horvátországban. Szeretünk felfedezni újabb és újabb tájakat, megismerni különböző kultúrákat. Hiszem, hogy hamarosan majd néhány bolygót is felfedezhetünk közösen.

– **Kértél-e olyat Istentől, amivel szép tapasztalatot szereztél?**

– Visszatekintve úgy látom, több kérésemre nem jött válasz az Úrtól, vagy nem akkor jött, amikor szerettem volna. Azok, amelyek megtörténtek az életemben, végül is a legjobban alakultak számomra. Sokszor nem értettem, miért nem válaszol Isten, mivel minden jel azt mutatta, jó dolog az, amit kérek az Úrtól, mégsem tapasztaltam, hogy az imádságom meghallgatott. Viszont idővel mindig bebizonyosodott, úgy volt jó, ahogy Isten vezetett.

– **Kreatív testvérnő vagy, aki nagyon sok kézimunkát készítesz. Melyik a legkedvesebb történeted ezzel kapcsolatban?**

– Több városban hoztam létre kreatív klubot azalatt a céllal, hogy megismerkedjek emberekkel, akikkel alkotás közben Istenről lehet beszélgetni. Annak is nagyon örülök, amikor örömet tudok szerezni a kézműves darabjaimmal az embereknek. Nemrég jelent meg a negyedik könyvem. S amikor ezt ajándékba adom valakinek, igyekszem mindegyikbe egy-egy saját készítésű, a Bibliából vett igével ellátott kártyát tenni, ezzel is örömet szerezni. Valaki elmondta nekem, hogy még mindig őrzi azt az kavicsot, amire ráírtam egy gondolatot, és tőlem kapta ajándékba. Ilyenkor mindig jó érzés tölteni és megkapni.

– **Mint keresztények, napjainkban egyre többet beszélünk a jövőről. Te, hogyan látod, mutatják-e a jelek Jézus második eljövételét?**

– Ha az elmúlt több mint negyven éves lelkesi szolgálatom összes prédikációvázlatát összegyűjteném, akkor azt látnám, hogy annak a 80%-a a mennyről, az új földről, Jézus második eljövételéről, a jelekről, a felkészülés fontosságáról szól. Nemrég az egyik gyülekezetben az óravezető megkérdezte tőlem: „Kiválasztottad, hogy melyik legyen a kezdő ének?” Azt mondtam neki: „Nem. Segítenél ebben?” Erre ő ezt felelte: „Mivel ismerlek, úgy gondolom, hogy Jézus eljövételéről fogsz beszélni. Tehát olyan éneket keressünk, ugye?”

A napokban jelent meg az „Őszike” magazin harmadik száma, amely az újjáteremtett földről, az új otthonunkról, a második Édenről szól. Ez a legeslegkedvesebb téma, ami foglalkoztat. Hihetetlen, hogy mennyire érdekli az embereket az „utolsó idők eseményei”, melybe a szüleink is szerettek volna bepillantani – ez most a mi szemünk előtt zajlik. Többször elmondom: ha édesapám valami csoda folytán feltámadna, elámulna, menyire közel kerültünk Jézus visszajöveteléhez.

– **Mit üzensz az AdventInfo olvasóknak?**

– Három dolgot szeretnék üzeni.

- 1) „Az aggodalom aggá tesz!” Ne engedjük, hogy a félelem úrrá legyen rajtunk. Jézus Krisztus úr minden felett, és végül VELE győzni fogunk!
- 2) Próbáljunk meg sokkal szerényebben élni! Ugyanis mindent itt kell hagynunk a földön. Éppen

ezért, nem nagy tragédia, ha nem tudunk megvenni, elérni mindent, amit megálmodtunk, vagy amit a szomszéd elért.

- 3) Végül pedig a legfontosabb: Töltsünk több időt Jézussal! Figyeljük Őt! Olvassuk a Bibliát és imádkozzunk sokkal gyakrabban.

Törekedjünk hiteles kereszténynek lenni!

Igyekezzünk örömteli, pozitív kisugárzású embereké válni, hiszen van reménységünk. Van örök életünk. Legyünk hálásak és elégedettek! Legyünk boldogok! Ne panaszkodjunk, mert a mi otthonunk a mennyekben van, ahonnan a mi drága Jézusunk visszajövetelét várjuk!

Tokics Marika
NSZO munkacsoporttag

Programajánlóink

Olvassuk együtt!

Az Úr sok áldást és ismeretet kíván adni szolgálóleánya, E. G. White által. Az egyik legreményteljesebb könyve, a *Tapasztalatok és látomások* c. műve. Novemberben a „Lelki ajándékok” című fejezetből a 134–168. oldalig terjedő részeket olvassuk és tanulmányozzuk közösen.

Ezeket a fejezeteket olvasva tegyük fel a kérdést és gondolkodjunk el rajta: Mit tettek a nők Jézusért ebben a kritikus helyzetben?

Imareggeli

A Női Szolgálatok Osztálya november 8-án reggel 8–9 óráig imareggelit tart. Az imareggeli témája: Odaadás. E. G. White: *Jézushoz vezető út* című könyve alapján beszéljük és osztjuk meg gondolatainkat, és imádkozunk.

„Ha akaratodat és kívánságaidat tettké érleled, tökéletes átalakulás mehet végbe az életedben. Ha az akaratodat teljesen alárendeled a Megváltónak, akkor egy minden erőt és uralmat felülmúló magasztos hatalommal egyesülsz. Akkor az állhatatosságához felülről fogsz erőt nyerni, és így állandóan átadva magadat Istennek, képes leszel új életet élni, a hit életét.”

Az imareggelit Hegyes-Horváth Csilla vezeti. Az imareggelire jelentkezni lehet a tmaria@adventista.hu e-mail címen.

Sok szeretettel várunk mindenkit erre a különleges imaalkalomra!

Bodnár Zsóka
Női Szolgálatok Osztálya

„Nem kötelezettség, hanem öröm”

Az állami gondozott gyermekek nem kapnak annyi törődést és odafigyelést, amennyire szükségük lenne. Átlagosan, egy műszakban egy nevelő 10-12 gyermokről kell gondoskodjon, így érhető, hogy nem jut mindenkire elegendő ideje. A nevelők gondozzák a gyermekeket, ellátják az alapvető szükségleteket, de a szülők szerepét nem tudják betölteni. A szülőket nem tudják helyettesíteni, nem tudnak a szülők helyett szeretni.

Számomra meghatározó és szívemengető, hogy a mai rohanó világban egy fiatal ember elkötelezett egy olyan szolgálatban, amihez empátia szükséges, valamint nagy adag érzékenység és odafigyelés is.

Szász Bertoldot, a Budapesti Terézvárosi Gyülekezet ifjú tagját kérdeztem, hogy miben rejlik lelkesedésének titka, melyet a gyermekotthonok lakói iránt tanúsít a gyermekek felkarolásával, gyakori látogatásokkal, közös programok szervezésével.

– Mikor kezdődött ez a szolgálatod? Mi adta az indítást?

– Már általános iskolás koromban látókörömben voltak az állami gondozott gyermekek, mert az édesanyám barátnője alkalmazottként dolgozik az egyik budapesti intézményben, és anyukámmal néha én is ellátogattam a gyermekotthonba. Mivel játszom hangszeren, egy alkalommal – egy gyülekezeti program keretében – zenélni mentünk az egyik gyermekotthonba.

Édesanyám és néhány gyülekezeti testvér példája is hatással volt rám, hiszen láttam azt, hogy sokszor örömmel és odaadással készülnek a Bokréta Gyermekotthonhoz tartozó Szlávy utcai lakásotthon kis lakóinak a meglátogatására. Egy-egy ilyen alkalom előtt a Terézvárosi Gyülekezet anyagi támogatásával és néhány testvér segítségével közösen bevásároltak, elmentek a gyermekotthonba és együtt főztek, sütöttek a gyerekekkel, azzal a céllal, hogy az itteni lakók is tanulják és szokják a konyhai tevékenységeket, valamint, hogy ők is chessenek házi és saját készítésű finomságokat.

Az utóbbi két évben havonta – iskolai szünet időszakában inkább hetente – látogatom a Bokréta Gyermekotthon két lakásotthonában lakókat.

– Hogyan kezdted el a kapcsolódást és barátkozást a gyerekekkel és fiatalokkal? Mi az, amit konkrétan megtapasztaltsz egy-egy látogatás során?

– Eleinte sajnálatot éreztem irántuk, ezért kezdtem el látogatni őket. Próbáltam barátkozni velük, és azt tapasztaltam, hogy örömet okozok nekik, ha időt töltök velük. Ugyanakkor számomra is áldás az együttlét, hisz nagyon hálásak azért, hogy az időből adok, hogy a szabadidőmet megosztom velük. Jó érzés, hogy tudok valami pluszt adni számukra, megosztom velük az iskolában és a munkában szerzett tapasztalataimat.

Sokszor szegeztem nekem a kérdést, hogy hogyan van időm, energiám emberekre, gyerekekre, rászorulóakra. Erre csak azt tudom válaszolni, hogy a segítségnyújtás fontos számomra, így időt szakítok rá. Szabadidőmben prioritást élvez az olyan

program, amiről tudom, hogy szükségszerű, vagy fontos a másik ember számára.

Nekem ez nem teher, nem kötelezettség, hanem öröm. Mindannyian voltunk gyerekek és jól emlékszünk, hogy ez az időszak meghatározó abban, hogy milyen pozitív érzelmi kötelékek fűznek bennünket másokhoz. A gyermekotthon lakói körében sok-sok jóindulatot és rengeteg szeretetet tapasztaltam.

Szász Bertold a gyerekek körében

(Gyermekvédelmi és adatvédelmi okokból a fotón eltakartuk az arcokat, mivel a gyermekek törvényes képviselői nem minden esetben adhatnak engedélyt a fotók közzétételére.)

Néha viszek nekik egy kis apróságot, édességet. Az ADRÁ-tól is kaptunk ruha és cipőadományt, amit átadtam nekik, és mindenkinek örültek, hisz éppen szükségüket töltöttünk be az adott ruhadarabokkal. De tulajdonképpen az a meglátásom, hogy nem (az a) fontos, hogy vigyünk ajándékokat. Ők nekünk örülnek, a társaságunknak, annak, hogy az időnket megosztjuk velük.

– E szolgálat során változott-e benned valami? Volt-e különleges élményed?

– Hátrányos helyzetűk ellenére, a lakásotthonokban élő gyerekek nem sajnálatra vágyanak, sosem panaszkodnak amiatt, hogy milyen sorsuk van. Ezt tapasztalva én sokszor eltöprengem azon, hogy melyek is az én valódi problémáim az életben. A közös találkozások, a fiatalokkal és kisebb gyer-

mekekkel való együtt töltött idő megtanított arra, hogy átértékeljem az életem azon szakaszait, amikor megterhelnek a hétköznapok, vagy nehéz az életutam. Nagyon sok szeretetet kapok tőlük.

A kérdésre visszatérve: az elején úgy álltam hozzá, hogy segíteni akarok nekik, és kértem Istenünket, hogy használjon fel engem, hogy áldás lehessenek a számukra. A későbbiek során pedig azt tapasztaltam, hogy számomra ők adnak erőt, a velük töltött idő számomra is áldás lett; egy látogatás mindig „feltölt”. Amikor látom az arcukon a mosolyt, boldogsággal tölt el a tudat, hogy a legjobb helyen vagyok. Ez a szolgálat ugyan elvesz az életünkből egy kevés időt, de sokkal többet tesz hozzá!

– Milyen konkrét programokat szoktál számukra szervezni? Fontos-e, hogy szervezett program legyen, vagy az is működik, ha csak közösen töltitek a szabadidőtöket?

– A járványhelyzet időszakában nehezebb volt a személyes találkozás, beltéri programokat nem engedélyeztek, de kültéri programokat lehetett szervezni.

Idén tavasszal a Szlávy utcai lakásotthonban szükséges volt tisztasági festést végezni. A Budapesti Terézvárosi Gyülekezet tábeaszolgálata és ifjúsági osztálya önkéntesen vállalta a festési és takarítási munkálatokat. Bekapcsolódtam én is, néhány nem adventista barátommal együtt. A munkálatokba bevontuk a nagyobb gyermekeket és fiatalokat és jó hangulatban, közösen frissítettük fel és tisztítottuk a belső tereket, szobákat.

A nyári szünetben a visegrádi bobbályára mentünk, amikor gyülekezeti tagok is segítettek a gyerekek utaztatásában. A bobbályával való megismerkedés után kimentünk egy rétre. Én semmit nem sejtettem, de nagy meglepetésben volt részem: egy szülinapi tortát tartogattak számomra, ott a helyszínen leptek meg és köszöntöttek fel!

Nagyon meghatódtam, hihetetlenül elérzékenyültem, hogy ilyen hatalmas szívűk van és ilyenformán ki tudták mutatni szeretetüket irányomban!

Ugyancsak idén nyáron elvittük őket bográcsolni az egyik családi barátunk tanujára. Ez alkalommal is részt vettek olyan testvérek is a gyülekezetből, akik az utazásban segítettek, valamint nem adventista ismerősöm is érdeklődve és aktívan vett részt a programon.

Volt olyan program is, amire ők hívtak meg engem: Az intézményhez hét lakásotthon tartozik, és idén nyáron, egy közös focimeccsre engem hívtak meg bírónak.

Néha nem tervezek nagyobb programot, ilyenkor társasozunk, együtt zenélünk, vagy

kimegyünk a közeli parkba sétálni, fagyizni, beszélgetni.

– Mit üzensz az AdventInfo olvasóinak? Van-e még valami, amit megosztanál velünk?

– Javasolnám, hogy aki csak egy kis indítást is érez e szolgálatra, próbálja ki. Szívem szerint azt mondanám, hogy mindenki legalább egyszer menjen el, látogasson el egy gyermekotthonba, beszélgessen, barátkozzon a kis lakókkal! Biztos vagyok benne, hogy Urunk megáldja fáradozását.

Bertold idén, augusztus 28-án keresztkelgett a Terézvárosi Gyülekezetben. Szerény és alázatos, de a szeretetet, amit Istentől kapott és

megtapasztalt, nem rejti véka alá. Megosztja másokkal is, önzetlenül. Közben azt tapasztalta, hogy minél több szeretetet ad, Isten megáldja fáradozásait és annál többet kap ő is vissza. Én örülök, hogy személyesen ismerhetem őt. Kívánom, hogy minél többen tapasztaljuk meg az áldásokat, miközben az árvákat, a gyengéket, az elnyomottakat, az elfeledetteket, a legkisebbeket szolgáljuk.

„Tiszta és szeplő nélkül való istentisztelet az Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban, és szeplő nélkül megtartani magát e világtól” (Jak 1:27).

Lőrincz Melinda
ADRA munkatárs

Búcsúznak...

Egyed Lőrinc
1946–2021

Egyed Lőrinc, született 1946. június 19-én Nemesvámoson, adventista család negyedik gyermekeként. Az általános iskola elvégzése után a veszprémi Lovassy László Gimnáziumban érettségizett 1964-ben, majd az MHSZ-nél rádió és televízió műszerész szakmát tanult, és szerelőként dolgozott Veszprém megyében. A Bibliát tanulmányozva választ kapott a kérdéseire. Elfogadta Jézust személyes megváltójának, és 1966-ban megkeresztelkedett. Nagy Zsuzsannával 1971. augusztus 29-én kötöttek házasságot. Két gyermekük született 1973-ban Róbert, 1979-ben Gabriella.

Lőrinc a Veszprémi Gyülekezetnek 40 évig volt gyülekezetvezetője, majd 2002-ben presbiterre szentelték. Mindvégig hűségesen szolgált Istennek. A gyülekezetben többek között tanító, igehirdető, diakónus, traktátkezelő feladatokat látott el. Az életében fontos volt az emberek szolgálata. Együtt érző, segítőkész emberként, mindenkinek volt kedves, bátorító szava. Minden lehetőséget megragadott, hogy a hitéről biznyságot tegyen. Élete küzdelmeiben, 1985-ben elveszítette egyik szeme világát, majd több betegség is következett, de a közösség imája sokat jelentett számára, nagyban erősítette. 2021. április 16-án tudtuk meg a súlyos diagnózist, és szembesültünk azzal, hogy az orvostudomány nem tud segíteni. A betegség alatt éreztük az

érte elmondott imák erejét, nem voltak erős fájdalmai, a tiszta gondolkodása, értelme végig megmaradt. Amikor fogyott az ereje, akkor is hálás lelkiület jellemezte, mindent megköszönt, betegségét türelemmel és mély alázattal viselte. Panasz nem hagyta el az ajkát. Több embernek is biznyságot tett arról a reménységéről, hogy nem fél a haláltól. Tudta, hogy Jézus Krisztus áldozata által örök életünk van.

Ebben az évben ünnepelte volna 75. születésnapját és 50 éves házassági évfordulóját. Betegsége alatt végig a csendre vágyott, sokat elmélkedett és imádkozott, felelevenítve hitének alapjait, Isten ígéréteit. Az utolsó éjszakán Pál apostol szavait idézte felesége hangos imában, rá vonatkoztatva: Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam. Végezetre eltételetem nékem az igazság koronája, melyet megad nékem az Úr ama napon, az igaz bíró, de nemcsak nékem pedig, hanem mindazoknak is, akik vágyva várják az Ő megjelenését. 2021. június 19-én, a 75. születésnapján abban a biztos tudatban csukta le szemét, hogy Isten elfogadta az ő életét és megőrzi a feltámadás dicső hajnalára.

Szabó Attila

Kis Józsefné
sz.: Sári Eszter
1928–2021

2021. június 22-én Horváth Sándorné, Kalocsai Tamás és Szöllősi Béla lelkipásztorok által végzett gyászszertartás keretében vettünk fájdalmas

búcsút Kis Józsefné, szül. Sári Eszter testvérmőtől a veszprémi köztemetőben.

Eszti néni 1928. május 11-én született Nemesvámoson, harmadik gyermekként. Két bátyja volt, Imre és Gábor.

Reformátusként nevelkedett, szép énekhangja miatt a templomban énekszólóra is felkérték. Miután édesanyjával együtt megismerte az adventi üzenetet, 1946 tavaszán megkeresztelkedett.

A Kis Józseffel, 1946.szeptember 15-én kötött házasságukból két gyermek született: Jóska és Joli, akiket nagy szeretettel, keresztény szeltemben nevelt fel.

Férje 1999. augusztus 24-én történt elvesztése után 2013-ban infarktus következtében legyengült és lányához költözött, aki gondosan ápolta őt.

Lánya 2019. július 17-én bekövetkezett váratlan halálát követően néhány hónappal a nágo-csi adventista szeretetotthonba került, ahol gondos ellátást és ápolást kapott. 2021. június 9-én elesett, combnyaktörését sikeresen megműtötték, ám ezt követően néhány nappal, 14-én délután csöndesen elaludt az Úrban.

Eszti néni mindig aktív szolgálatot vállalt a gyülekezeti életben. Nagyon szerette az embereket, a társaságot, mindig derűs volt még a nehéz körülmények között is.

A sok nehézség ellenére, melyeket élete során elszenvedett, erő, békesség és öröm áradt belőle.

A Mindenhatónak hála, szép kort ért meg, és 93 éves korában békességben távozott.

Emlékét a feltámadás reménységével szívünkben megőrizzük!

K. T.

„És imé hamar eljövök; és az én jutalmam velem van...”
(Jelenések 22:12)

ADRA hírlevél

Jótekonysági futás a 36. SPAR Budapest Maraton Fesztiválon

Az idei évben is rajthoz álltak az ADRA futói Magyarország legrangosabb futóeseményén, a SPAR Budapest Maratonon, október 10-én. Az Alapítvány ezúttal kiállítóként is helyet kapott az eseményen, ahol programjainkról tudtunk beszélni az érdeklődőknek, kiemelten arról a projektről, mely az idei évben indul el Kenyában.

A SUNCEP (Special and Underserved Children Empowering Program – rászoruló és nem megfelelően ellátott gyermekek fejlesztésére kidolgozott program) az ADRA Alapítvány új, a kenyai Migori megyében induló programja, melynek keretében fogyatékkal élő vagy mentális nehézségekkel küzdő gyermekek iskolai integrációját célozzuk meg. A legfőbb cél, hogy ezeknek a különleges igényű gyermekeknek olyan háttérrel biztosítsunk, melyben elérhető lesz számukra az oktatás, ahol képességeiket fejlesztve olyan tudást szereznek, mely lehetővé teszi számukra a függetlenedést, csökkenti kiszolgáltatottságukat a környezetük felé. A tudás megszerzése a szegénységből

Az ADRA kenyai programját népszerűsítő állítók

történi kiemelkedés kapcsán kulcsfontosságú, fogyatékkal élők esetén pedig még kiemeltebb.

Atlétáink erre a programra hívták fel a figyelmet; személyes teljesítményükkel és befolyással támogatókat toboroztak a program anyagi háttérének megerősítésére. Több magánadományozó, valamint cég is csatlakozott a programhoz, így a másfél millió forintot is meghaladja az összeg, mellyel még az idén elindulhat a program a fogyatékkal élő gyermekek számára

szükséges gyógyászati és egyéb segédeszközök megvásárlásával.

Különös köszönet az ADRA atlétáknak, akik fizikai teljesítményükkel támogatták a programot. Egyéni indulók: Czékmán Renáta, Simon Róbert, Sitkei Zoltán. Váltóban indulók: Horváth Gábor, Tóth Szilárd, Cserbik János, Bodolainé Gyarmati Rita; Sitkei Péter, Vágó Marietta, Vincze Hajnalka, Szentváry-Lukács Kata; Restás László, Vincze Gergő, Restás László (ifj.), Tar Szilvia; Nagy Gábor, Sipos Zsolt, Gyulai Áron, Gyulai Márton.

Továbbá, köszönjük mindazoknak, akik adományaikkal és/vagy imáikkal támogatják a kenyai programunkat!.

Aki a kenyai, fogyatékossgal élő gyermekeket szeretné támogatni, az alábbi számlaszámra utalhatja adományát:

11707024-20425539

ADRA Alapítvány, közlemény: Kenya

Hálásan köszönünk minden támogatást!
Minden adomány számít!

Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató

Élet lehelete újratöltve

Az ADRA Alapítvány által 2019-ben újjára indított oktatásfejlesztési program, az Élet lehelete – melynek célja az alapszintű újraélesztés fenntartható oktatása – a járvány okozta leállás után most ismét újraindult.

Szeptember végén a gödöllői Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem kollégiumi dolgozóinak, illetve külföldi diákoknak szerveztünk képzést. Az egyetem helyi instruktora, Dobos József az Alapítvány támogatásával további tréningeket tart majd az intézmény dolgozó és diákjai számára.

Már a nyár folyamán a program jegyében Baján, az Értékteretítő ifjúsági programon szervezték meg a helyiek azt a segélykoncertet, melynek keretében egy AED (félautomata defibrillátor) készülékre gyűjtöttünk adományokat. A készüléket sikerült megrendelni az összegyűlt adományokból, így október 1-én átadásra került a város vezetését

Az AED készülék átadása Baján

képviselő Hajdú Miklós alpolgármesternek, illetve további egyeztetésre került sor az újraélesztéssel kapcsolatos tréningek megtartásáról is.

Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató

Felzárkózó települések – Bojt

Ahogy arról már a korábbi számban tudósítottunk, a Hajdú-Bihar megyei Bojtban az ADRA Alapítvány elindította tevékenységét a Felzárkózó települések program új megvalósítójaként.

A helyszínen dolgozó kollégáink elkészítették a településdiagnózist, mely meghatározza majd a jövőben végzendő feladatokat.

A munka támogatására sikerült beszerezni egy gépjárművet, melynek segítségével a munkatársak hatékonyan és gyorsan tudnak feladatot teljesíteni a faluban. Jelenleg tárgyalások folynak a Jelenlét Pont épületének felújításáról, mely a tervek szerint még az idei évben megnyitja kapuit. Az épület felújítása több ütemben történik majd, illetve a külső területrendezési feladatokba a helyi lakosokat is bevonjuk majd.

Jövő évtől szeretnénk közhasznú munkások számára is lehetőséget teremteni a munkára, hogy ezzel is megkezdjük a helyi foglalkoztatás erősítését.

A bojtji Jelenlét Pont és az ADRA autó

Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató